

Til § 236.

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

15) „Bekræftelse“, „Bekræftelsen“ ændres til „Ed“, „Eden“.

Til § 259.

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

16) Til 2det Stykke føjes: „Hører der til Kredsen intet Landdistrikt, vælges begge Forligskommissærer af Byraadet“.

Til § 260.

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

17) I 2det Stykke, 1ste Linie, tilføjes efter „Kjøbenhavn“ Ordene: „og Fredenbergsberg“.

Til § 278.

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

18) I Slutningen af 1ste Stykke ændres Ordene „med den i § 287 nævnte Forsikring paa Ære og Samvittighed“ til: „med Ed eller paa anden højtidelig Maade“.

Til § 279.

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

19) I 1ste Linie ændres: „Forsikring paa Ære og Samvittighed kræves ikke af“ til: „Edfæstelse finder ikke Sted af“.

I Nr. 2 ændres „Forsikring paa Ære og Samvittighed“ til: „Edfæstelse“.

I sidste Stykkes 1ste Linie ændres: „kræve Vidneforklaringerne bekræftede af“ til: „edfæste“.

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

20) I sidste Stykkes 4de Linie ændres „befrygtes at ville være“ til: „skønnes at være“.

Af *samme*:

21) Som nyt sidste Stykke tilføjes: „Foranstaaende Bestemmelser finde tilsvarende Anvendelse med Hensyn til den i § 287 nævnte, i Eds Sted trædende Forsikring.“

Til § 281.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

22) I 2det Stykke, 1ste—2den Linie, udgaa Ordene „saavel som overhovedet i Underretssager“, i 3die Linie Ordene „paa Forespørgsel“, og i 5te Linie Ordene „ved Landsret og Højesteret“.

Til § 287.

Af *Justitsministeren* og *Udvalget*:

23) Paragraffens første Stykke affattes saaledes:

„Naar nogen af Parterne forlanger det, skulle Vidneforklaringer bekræftes med Ed, medmindre Retten finder, at det, hvorom Vidnet er spurgt, enten allerede er tilstrækkelig bevist eller er uden væsentlig Betydning for Sagens Afgørelse. I Stedet for Ed træder dog en Forsikring „paa Ære og Samvittighed“, naar Vidnet hører til et Trossamfund, der ikke tillader sine Medlemmer at aflægge Ed efter nogen af de paa det paagældende Tidspunkt gældende Edsformularer, eller der foreligger Erklæring fra Vidnet om, at Vidnet ifølge sin religiøse Tro ikke kan aflægge Ed, eller om, at Vidnet ikke har nogen religiøs Tro. Saadan Erklæring tages dog kun for gyldig, naar den er afgivet enten før den Tid, da det, hvorom Vidnet spørges, skal have fundet Sted, eller mindst et Aar før Vidneførslen, og Erklæringen ikke er to Aar gammel. Erklæringen afgives paa Rettens Kontor i den Retskreds, hvor Vidnet har sit personlige Værneting. Bevis for dens Afgivelse udstedes uden Betaling.“

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

24) Der tilføjes i Slutningen af 2det Stykke følgende:

„Forinden han modtager et Vidnes Bekræftelse, bør han give Vidnet fornøden Lejlighed til at berigtige sin Forklaring; hvor han dertil finder Anledning, kan han foreholde Vidnet, hvad der af andre Vidner er forklaret eller paa anden Maade er fremkommet i Modstrid med Vidnets Forklaring. Vidnets Bekræftelse gaar ud paa, at det forsikrer, at det har talt Sandhed og intet fortiet.“